

**[Gregersen.]**

ønske, en Klarlæggelse af, hvad der er Statens Opgaver, og en Definition af, hvad Ejendomsret er. Det er altsaa kun en Station paa Vejen, men man skal jo til den første Station for at kunne naa til den næste. Vi kan altsaa tiltræde Forslaget, og jeg anbefaler at stemme for det.

**Aksel Larsen:** Det er ganske tydeligt, at Regeringens Hensigt med dette Lovforslag er den, som er udtrykt af det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, der siger, at vi skal give Regering og Rigsdag mere Handlekraft. Hensigten er ikke den, som det formodes af Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Brønsen. Vi har haft tilstrækkelig Diskussion derom, til at der ikke kan herske nogen Tvivl i saa Henseende. Vi vil absolut ikke være med til at fremme Regeringens Hensigter i den af det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen saavel som af Udvalgets Flertal antydede Retning. Paa den anden Side indeholder Lovforslaget, som det nu foreligger, intet som helst andet end den Forandring i Grundloven, at Landstinget afskaffes, og at der indføres et Revisionsudvalg. Hvad dette Revisionsudvalg kan blive til, er en Sag for sig. Der er ingen Tvivl om, hvad Regeringen har til Hensigt at ville have det udviklet til, men i Øjeblikket staar der kun en Paragraf om et sagligt set overflødigt og politisk set betydningsløst Revisionsudvalg bestaaende af 3 sagskyndige. I den Form, det har, er det netop saa betydningsløst, saa det hverken gør til eller fra, om det staar der. Da vi er Tilhængere af Landstingets Afskaffelse, stemmer vi derfor for Lovforslaget i den Skikkelse, det har nu, men jeg vil, idet jeg henviser til de Bemærkninger, jeg paa Partiets Vegne har fremsat ved tidligere Forhandlinger, gøre opmærksom paa, at dermed binder vi os ikke til at følge Forslaget i den Retning, det kan udvikle sig ved kommende Forhandlinger mellem Statsministeren og de ærede Medlemmer Hr. Christmas Møller og Hr. Ole Bjørn Kraft.

**Thomsen:** Naar vi fra vor Side ved Afstemningen her ved tredie Behandling vil undlade at stemme, maa det ikke tydes derhen, at vi ikke vil være med til en dybtgaaende Forfatningsændring, saaledes at den afgørende politiske Magt bliver i Folketinget. Det vil vi nemlig være med til, fordi det er en Betingelse for, at der kan dannes en handlekraftig Regering med Magt og Myndighed til at udnytte de Muligheder,

som Tiden trods alt er saa rig paa. Kun paa den Maade kan Vælgerne bestemt vide, hvem der har Ansvar, og kun derved er der, naar der skal stemmes, Mulighed for Vælgerne for at træffe en klar Afgørelse.

Naar jeg ved denne Lejlighed har ønsket at fremkomme med en Motivering, skyldes det, at vort Standpunkt i denne Sag er blevet noget misforstaaet baade her i Salen og i Pressen. Det er i og for sig ikke noget nyt. Man faar nærmest Indtryk af, at der hersker god Vilje til at misforstaa. Ved første Behandling udtalte jeg, at vi var rede til at gaa med til en til Bunds gaaende Ændring af vor Styreform, saaledes at Landstinget omdannedes til kun at være et raadgivende Organ med Indflydelse paa Finansloven og maaske med en vis Myndighed til i særlige Tilfælde at fremkalde Appel til Folkeafstemning eller Nyvalg. Jeg tilføjede, at vor Tilslutning var afhængig af, at de nuværende saakaldte store Partier ikke ved en Handel om en ny Valglov sikrede sig en afgørende Hovedindflydelse langt ud i Fremtiden. Dette sidste Spørgsmaal maatte man gaa ud fra blev et Led i de Realitetsforhandlinger, der maatte finde Sted mellem Partierne, før der kunde være Tale om en Grundlovsændring; men om en Realitetsforhandling har der jo overhovedet ikke været Tale. Heller ikke Regeringspartierne synes at være ivrige for at faa et positivt Resultat, idet man, som jeg gjorde opmærksom paa forleden, ikke engang har fundet det Umagen værd at optrykke og omdele indhentede vigtige Oplysninger om Forfatningsforhold i andre Lande. Min Henstilling om at faa disse Oplysninger trykt og omdelt har man heller ikke taget Hensyn til. I det hele taget er der meget, der tyder paa, at ingen af Parterne, hverken Regeringen eller Oppositionen, nærer noget særlig brændende Ønske om at komme bort fra de Tilstande, hvorunder vi lever, og det er selvfølgelig ogsaa behageligt gensidig at kunne lægge Ansvar for de kummerlige Resultater, der opnaas, over paa Modparten. Paa den Maade vil Vælgerne ogsaa i Fremtiden være passende desorienterede og tilbøjelige til at sluge Partipressens Meninger raat. Under saadanne Omstændigheder vil vi stille os iagttagende og afventende, og vi vil, som sagt, undlade at stemme, saaledes som Lovforslaget foreligger her ved tredie Behandling.

**Formanden:** Ordføreren (Alsing Andersen) har Ordet for en kort Bemærkning.